

kasses Kontrolsted. En Kommunalbestyrelses Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person maatte være berettiget til Rabatkort, kunde ikke indankes for højere Myndighed.

Det Antal Personer, der antoges at kunne komme i Betragtning ved Uddelingen, blev anslaaet til ca. 540 000, saaledes at den maanedlige Udgift, der skulde afholdes endeligt af Statskassen, vilde komme til at ligge omkring 540 000 Kr. og Totaludgiften udgøre 1 080 000 Kr.

Medens Lovforslagets Formaal fik Tilslutning fra alle Sider i *Folketinget*, blev dets Udformning Genstand for en Del Kritik. Ordføreren for Venstre (Søren P. Larsen) hævdede ligesom Ordførerne for Det konservative Folkeparti (Skjerbæk) og for Bondepartiet (Valdemar Thomsen), at de i Lovforslaget nævnte Kategorier ikke indeholdt en fyldestgørende Angivelse af, hvilke trængende Personer der burde støttes i den foreliggende Situation. Desuden fandt man det uheldigt at henlægge en Del af Lovens Administration til Arbejdsløshedskasserne og mente, at Reglerne i Loven om Fordeling af Oksekød, Flæsk m. m. ogsaa her burde danne Fordelingsgrundlaget. Skjerbæk beklagede særlig, at private Opdragelshjem og dermed ligestillede Institutioner var undtaget fra den foreslaaede Hjælp, og udtalte Ønsket om, at disse kom ind under de samme Regler, som skulde gælde for Familier med Børn.

Resultatet af Forhandlingerne i Folketingets Udvalg blev, at Socialministeren og Udvalget i Forening anbefalede en *ny Affattelse* af Lovforslaget, som derpaa gennemførtes uforandret.

Lovens § 1 bemyndiger herefter Socialministeren til for Tiden indtil 30. Juni 1940 af Statskassen at anvende *1 150 000 Kr.* til Fordeling til trængende Personer af *Smørrabatkort*, der hvert især giver Ret til 50 Øres Rabat ved Køb af $\frac{1}{2}$ kg Smør. — Af de 1 150 000 Kr. fordeles 1 Mill. Kr. imellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der ved § 1, Stk. 2, i Lov Nr. 457 af 22. December 1939 om Fordeling af Oksekød, Flæsk m. m. til trængende Personer er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød, og saaledes at ingen Kommune kan faa refunderet et større Beløb end dens faktiske Udgift til den her omhandlede Fordeling. Resten — 150 000 Kr. — stilles til Raadighed for Socialministeren til Fordeling blandt de Kommuner, for hvis Vedkommende Anvendelsen af den nys anførte Fordelingsregel ikke kan antages at medføre den tilsigtede